

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXXI. Quale Iudicium extremum exercebit Christus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

Rodolphus Gualtherus fol. 175. in Ioan. Ministri ambo Tigurini.

2. Ven. Beda in Lucam Comment. c. 97. *Vulnerum cicatrices non seruauit, quod sanare non posset; sed ut perpetuò triumphum victoriae suae circumferret.*

3. S. August. putat eas non hiasse rupta carne; sed ut signa mansisse. At melior, communiorque sententia est contraria: ut in quarum hiatus intulerit digitos S. Thomas. Ioan. 20. Vide meum *Nucleum concionum Dom. in Albis part. 4. & 5.*

4. De S. Martyrum plagis ita S. Aug. lib. 22. Ciuit. c. 20. *Fortasse videbimus, Non enim deformitas in eis, sed dignitas erit; & quaedam, quamuis in corpore, non corporis, sed virtutis pulchritudo fulgebis. &c. Non sunt appellanda corporis vitia sed Virtutis indicia.* Hinc per maius aestima de Christo. &c.

III. CALVINVS alteram annectit notam: sed suam. Quòd Apostolos & sanctos fore cum Christo Iudices asseramus; ac ob eam in cæteris, causam ipsos *δὲ ἁγίων* adoremus; hoc ei bilem in nasum ciet, ut in Ioan. cap. 8. v. 53. dicat: *Illustrauit Deus nomen suum per Apostolos & Martyres: Papiſta idola ex eis sibi conſingunt, quæ DEI locum occupent. &c. Quantulum enim restat Deo, vel Christo; sibi habeant Sancti, quod illis prodige largiuntur Papiſta? Proinde sciendum est, confundi totum regni Dei ordinem, nisi longè infra Christum, succedant Apostoli & quicquid est Sanctorum; ut solus Ipse emineat. &c. Dupliciter peccant: Quod in doctrina Sanctos preferunt Christo: Deinde, quod illos vestiente Christi spoliis, eum propriè sua virtute exinaniant.*

Sed singulatim de iudicario Sanctorum honore dissentiant hæretici, apud Maldonatum in Ioan. c. 8. v. 53. 1. Fore Iudices Apostolos; non per Comparisonem; sicut Niniuitæ & Regina Austri: sed uti latæ sen-

tentiæ præcones. Deinde, non ut Iudices, sed ut Consiliarios & Assessores.

AVTOR. I. Calvinus declamatorum agit, non Doctorem: quin Calumniatorem; mentiens honore Christum spoliari, ac Sanctos præ ipso coornari. &c. 2. Cæteri nugatores sunt: Quasi verò sit Consiliariis opus Christo. Vide in meo *Nucleo Concionum de Iudicio, Conc. 4. par. 3. Et D. Tho. &c.*

QVÆSTIO LXXI.

*Quale Iudicium Christus exercebit
Luthero caluinistis?*

Diligenter congesſit accuratè doctus Quir. Cnoglerus, quæ huc facere videntur. Reddam ex ipso; non tam ut refutem, quam ut ad proprium referuata locum reiiciam: cenſeam tamen tribus.

1. LUTHERANI, Vbiquitarii, apud B. zã in respon. sua ad Acta Mompelg. Colloq. tal s ex Bergenſi lupa dederunt abortus. *Ad iudicium Christus non reuertetur; Nec enim potest ex loco in locum reuerſi, qui omnem locum occupat. Vel si reuertetur, non reuertetur verè, sed apparenter tantum, hoc est, ex inuisibili euadet visibili.*

2. LUTHERVS l. de Conciliis p. 2. iudicii assessores ex orco euocatos assignat Christo dicens: *Eutyches & Nestorius (Archihæretici) Ss. Cyrillum & Leonem condemnabunt.*

DE INIVSTO CHRISTI IUDICIO, I. Lutherus in libr. de seruo arbit. contra Erasimum. *Indignos coronabit, indignos puniet: immertos saluabit, immertos damnabit.*

2. BRENTIUS in explic. Cateches. Witenb. anni 1552. pag. 214. 215. *Iudicij sententiam non pronuntiabit secundum Decalogum.*

3. Causam sibi promere videntur Ministri Lubecenses, Hamburgenses, Lunæburg; & Magdeburgenses in responso ad literas Illyrici & Galli: *Omnes enim qui circa Moysen, id est, Decem præcepta versantur, ad diabolum pertinent. Addunt Antinomi apud Confessores Mansfeldenses fol. 91. 92. *Leges stant, Christum perire oportet.**

4. Symbolam adiiicit suam Nicolaus Amsdorfius istam: *Nec secundum merita iudicabit, (scilicet quicquid ipse dicat Matth. 26.) Sed secundum Fidem. Nam bona opera perniciosa erunt ad salutem.*

AUTOR. Undenam hi hauserunt talia? Ex pectore, spiritu, librisque Lutheri. 1. De Amsdorfio sanè exiit sermo inter discipulos, dixisse Lutherum: *Spiritus meus requiescet in Amsdorfio: Nimirum ille, quicum plusquam salis modium absumsit; quique ei ante Catharinam fuit concubinus.*

2. Ex libris verò: 1. Nam ita Lutherus tom. 3. fol. 40 & 41;

Moysem nec audire, nec videre volumus; Iudaico populo tantum datus est, nec quicquam ad nos pertinet. Et cum quispiam tibi proponit Moysem cum suis praeceptis, tu dic: Abi ad Lu'cos cum tuo Moyse; ego Iudasus non sum, ne me cum Moyse inuoluas. Idem in Colloq. mens. libus, fol. 152. Moysem cum sua Lege ego nolo habere: est magister omnium carnificum, & Christi Domini hostis.

2. LUTHERVS igitur rursus in Postilla de piscatura Patri, par. 2. fol. 154. In captiuit. Babyl. to. 2. Witt. anno 1551. pag. 79. Item to. 3. germanico fol. 40. 41. In praefat. to. 1. Ienenfi. Cum solo Isaac Veniendum nobis ad iudicium, id est, cum fide! seruos & asinos, id est, opera oportebit amittere. Via ad caelum angusta est; necesse est ut gratia fiat, si transire uelis. Qui boni operibus onusti sunt, nunquam per hanc uiam se penetrabunt. Nec opera Deus curat, nec eis indiget: nec illi iustus est apud Deum qui multa operatur; sed qui sine opere multum credit. Prima & ultima, simulque pessima haereticorum nocentissima, quae unquam in mundo fuit exorta est, cum docetur; Bona opera ad Salutem requiri.

3. Item LUTHERVS in serm. super Euangel. Sic Deus d'lexit &c. Dico ego Doctor Mart. Lutherus, indignus Domini nostri Iesu Christi Euangelista, quod hunc articulum: Sola fides, absque omni opere iustificat; inconcussum mihi permittere debeat Romanus Imperator, Tartaricus Imperator, Persarum Imperator, Papa, omnes Cardinales, Episcopi, Sacerdotes, Monachi, Moniales, Reges, Principes, Domini totius mundi, simul cum suis demonibus: Atque insuper habeant ignem tartareum in sua capite, nec gratias ullas. Hic sit meus Doctoris Mart. Lutheri in istis à Spiritu Sancto.

AUTOR. Haec furia est limphati.

4. Idem Lutherus tom. 1. Ienenfi fol. 14r. & 144. Vox SOLA, quam de Meo, Paulino textus addidisse non diffiteor, debet in meo nouo Testamento manere; etsi omnes Papae sint ad insaniam & phrenesin redigantur; tamen non debent eam inde mihi eximere. Doctor Martini Lutherus sic uult; & dicit Papistam, & asinum idem esse. Sic uolo si iubeo, sit orationis uoluntas. Volumus enim non deseri uis, sed Magistri & Iudices Papistarum esse. Imò volumus etiam semel proteruire & insultare affini istis &c. Lutherus ita uult; & ait se Doctorem

esse super omnes Doctores in toto Papatu. Penitet me uerò, quod non addiderim & illas duas uoces, OMNIBVS, & OMNIVM, ad hunc modum; Sola fides iustificat sine omnibus operibus omnium legum.

AUTOR. Haec Lutherana rabies furiosa est: absit iniuria dicti mei.

CALVINISTAE qualia? Nec improbè facta; Nec rectè gesta uentura ad iudicium aiunt, ut liquebit.

AUTOR. Infero hinc fortiter: Ergo Extr. iudicium erit aut Iustum, aut Nullum. Quia in illud ueniet.

I. Non Improbè facta: Enimuero

1. Ita CALVINVS in Matth. 17. uerf. 26. Non est timendum, ne in iudicium ueniant peccata nostra; à quibus tam pretiosa mercede uis absoluit Dei Filius.

Ipse expertus senserit; qui inuocatis demonibus animam exhalauit.

2. BEZA in Confess. c. 4. art. 12. Efficit sanctificatio naturae humanae in Christo, nobis per Fidem imputata, ut reliquiae corruptionum illius, quae in nobis etiam regeneratis insident, in rationem non ueniant coram Deo.

II. Nec rectè facta in iudicium adducentur. Nam talibus resonant ubique scholae Calvinianae:

Christiani Solis diuina iustitia, quacumque illius fuerit uita reliqua, incerta, & interminata, hominem in aeterna uita possessione collocabit. Tindalus, primus Angliae Apostolus, apud Foxum Calvinistam in Actis, pag. 1336. Quae ad Deum placandum, nihil est in operibus differentiae, siue uirtutem reddas, siue laues scutellam, siue agas futorem, siue Apostolum.

III. Existis rectè infert ZVINGLIVS serm. de prouidentia cap. 6.

Iudicium Christi futurum iniustissimum. Nam Dominus in tantum more pronuntiabit & definit: Misericordiam impartior pro meo placito, non pro implorantium meritis. Idem ibid. & tom. 1. in explicatione art. 20. Sempiternis flammis homines ob peccata addicet, quae tamen non ipsorum magis opus sunt, quam sui pronen-

tus agricola; aut mallei vomer, quem cudit
faber.

AVTOR. Sat docui ex ipsismet cō-
tra ipsos, quod vllum fore iudicium ne-
gare cogantur. At verò sunt ea indigna
Christianis auribus; calamò indigniora
castigatorio: nec locum reperiunt apud
quengquam, nisi quem par furia spiritus
infatuàrit. Quales brachio sæculari re-
linquendos, aut Deo Vindici, censeo.

Verum quantò Christianis istis aliter
ac sanctius Ethnici ac Turcæ? *Homini,*
ait Cic. in Lælio, *datur ascensus in cælum*
propter mentem, virtutem, fidem. Alcora-
nus in Azoara 1. *Omnis rectè viuens Ma-*
humetes, bonique gestor indubitanter diui-
num amorem assequetur. Et passim Azoara
27. 28. 39. 45. *Secundum modum operum*
suorum quemque Deum remunerabitur, tri-
buens vitam aternam.

VI. DE SANCTO- RVM CVLTV.

QVÆSTIO LXXII.

*Qualia Luthero-caluinistarum de
Sanctis sint Mendacia, & in
eos Coniugia?*

DE Mendacijs repete ex meo *Men-*
dace Antipapist. q. 4.

CONVITIA LVTHERANORVM
& Calumniæ sunt blasphemæ, factis &
dictis declaratæ.

I. Factis quidem, vt cum Imagines
S. Crucis, Christi & Sanctorum, exocu-
lant, naribus & auribus truncant, muti-
lant manus ac pedes, totoque corpore
statuas scædant, & comminuunt: cum

SS. Reliquas, corpora, & lypsanothecas,
templa Sp. Sancti, cum aris ipsis euer-
tunt, & profanant.

2. Lucianus impius Deos falsos de-
ridiculos fecit, ac irrisit: At Erasmus
Amicos & Domesticos Dei irrisui pro-
pinavit. Ecce Verba impia eius in Col-
loquio, Naufragium.

Num imminente mortis periculo Diui cuiusquam im-
plorasti præsidium? Cui alter: No id quidem. Quam-
obrem autem? Quia spacio sum est cælum; si cui Diuorum
commendauero salutem meam, (puta Petro, quia fortasse
prius audiet, vt proprior ostro) priusquam ille conueni-
at Deum, priusquam exponat causam meam, ego iam pe-
riero.

Piò jocos impios!

3. Eodem in libro, more Lucianæo, B.
Virginem, Chrysofomo verè Seraphi-
cis sanctiorem, in locum ponit impurif-
simæ Veneris, in præfectura maris.

4. In Dialogo etiam de peregrinatione fingit B. Ma-
riam ad Glaucoptum scribere talia: *Quod Luthero-*
rum secutus strenuè suades superuacaneum esse innocare
Diuos, à me quidem isto nomine bonam magnamque
gratiam te inisse scito; Nam antehac tantum non ene-
rabar improbris mortalium opprobriationibus. Ab Vna
petebantur omnia; quasi filius meus semper infans esset;
Quia talis fingitur, pingiturque in sinu meo.

Vah! Christianum talia?

LVTHERVVS, *suprà quæst. 38* Pluris non facit B.
Virginis preces, quam cuiusquam è vulgò: quòd simus
æquè sancti, ac illa.

AVTOR. Ecquid igitur Bernardus
tot enumerat Prærogatiuas B. V. Mariæ?
Chrysofomus B. V. dicit *Cherubin hono-*
rationem, Seraphin gloriosorem? Quid
Anselme ais: Ea puritate nitere Mariam,
qua maior sub Deo nequeat intelligi? Si æ-
què sancti omnes, ac B. Maria; quò illi
tropæum Virginitatis, cum maternitatis
honore? Quò illi toleratia tot, ac talium
cum Filio suo Christo? Quo gladii cor
penetrantis patientia? Vt sancti fierent
Martyres, Confessores, &c. quanta subie-
runt? Lutherani, sine talibus, æquè san-
cti sant, sc. ac iusti. P 2 Quin-